| | |
|---|---|
| Súd: | Krajský súd Banská Bystrica |
| Spisová značka: | 14Co/991/2014 |
| Identifikačné číslo súdneho spisu: | 6213200194 |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 14. 06. 2016 |
| Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: | JUDr. Peter Priehoda |
| ECLI: | ECLI:SK:KSBB:2016:6213200194.1 |

# ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcov 1/ K. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. J., T. C. XXX/XX, 2/ X. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. J., T. C. XXX/XX, 3/ W. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. J., T. C. XXX/XX, prechodne bytom J. R. C., N. XXX, F. W., všetci zastúpení Mgr. Ľudovítom Paulovičom, advokátom, so sídlom M. Rázusa 19, Lučenec, proti žalovanému S. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. J., D. R. XXX/XX, zastúpenému JUDr. Jozefom Veselým, advokátom, so sídlom vo Veľkom Krtíši, Mierová 1, o náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 12.09.2013, č. k. 2C/8/2013-102, takto

**r o z h o d o l :**

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu vo veci samej.

Vo výroku o trovách prvostupňového konania rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

**o d ô v o d n e n i e :**

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 10.000,- Eur, žalovanému 2/ sumu 5.000,- Eur a žalovanému 3/ sumu 5.000,- Eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh žalobcov zamietol a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak s odôvodnením, že v danom prípade boli splnené podmienky pre náhradu nemajetkovej ujmy u žalobcov v súlade s § 11 a § 13 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu, že žalovaný ako vodič motorového vozidla bol v konaní Okresného súdu vo Veľkom Krtíši pod sp. zn. 8T/77/2010-255 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.03.2011, sp. zn. 3To/43/2011 uznaný vinným pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2, písm. a) Trestného zákona a odsúdený na trest odňatia slobody vo výške 2 rokov, ktorý mu bol podmienečne odložený. Vzhľadom na vykonané dokazovanie považoval priznanú nemajetkovú ujmu pre žalobcov okresný súd za primeranú, tak ako bolo uvedené, vo vzťahu k žalobkyni 1/ vo výške 10.000,- Eur a žalobcom 2/ a 3/ vo výške 5.000,- Eur. V prevyšujúcej časti nepovažoval okresný súd žalobu za dôvodnú. Pokiaľ ide o trovy konania, okresný súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a náhradu trov konania účastníkom nepriznal z hľadiska čiastočného úspechu v konaní.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný do veci samej a žalobcovia 1/ až 3/ do výroku o trovách konania.

Žalovaný v podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu navrhoval rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch odvolania poukazoval na to, že okresný súd nevykonal navrhované dôkazy zo strany žalovaného, pretože nevypočul navrhnutých svedkov a ani nenariadil znalecké dokazovanie na okolnosti dopravnej nehody, pretože on

sa nestotožňuje so znaleckým posudkom znalca X.. A. J., ktorý bol podaný v rámci trestného konania. V tejto súvislosti tiež poukazoval na to, že poškodený bol pri dopravnej nehode silne pod vplyvom alkoholu, pričom táto okolnosť nebola zo strany okresného súdu náležitým spôsobom vyhodnotená. Toto nebolo zohľadnené ani v rámci trestného konania, pretože pokiaľ by táto okolnosť bola riadnym spôsobom vyhodnotená, tak by sa to odrazilo na výsledku súdneho konania voči jeho osobe. Namietal tiež výšku majetkovej ujmy, a to z dôvodu, že poškodený bol v dôchodkovom veku, pozostalá manželka je zabezpečená vdovským dôchodkom a nemal už žiadnu vyživovaciu povinnosť voči deťom, ktoré sú dospelé a sú schopné samé sa živiť. Tieto okolnosti v konečnom dôsledku neboli taktiež náležitým spôsobom zohľadnené, a preto žiadal rozhodnúť v zmysle podaného odvolania.

Žalobcovia v podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu napadli rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania. V tejto súvislosti poukazovali na to, že je nesprávny právny záver okresného súdu, ktorý použil ust. § 142 ods. 2 O.s.p. V danom prípade poukazovali na to, že boli splnené všetky podmienky pre aplikáciu ust. § 142 ods. 3 O.s.p., pretože rozhodnutie o výške nemajetkovej ujmy bolo závislé od úvahy súdu. Výrok o náhrade trov konania spočíva teda na nesprávnom právnom posúdení okresného súdu, pričom rozhodnutie o nemajetkovej ujme podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka je vždy na úvahe súdu a v takomto prípade nemožno hovoriť o čiastočnom úspechu v konaní, pretože táto úvaha je pokrytá iným zákonným ustanovením, čo vyplýva z ust. § 142 ods. 3 O.s.p. Žiadali rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania zmeniť a priznať im náhradu trov konania podľa pripojeného výpočtu.

Žalobcovia 1/ až 3/ v písomnom vyjadrení na odvolanie žalovaného žiadali rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny. Podľa ich názoru okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil. Vzhľadom na to, že rozhodnutie o nemajetkovej ujme bolo na úvahe súdu, ktorá vyplývala zo zistených skutkových okolností v danej veci, tak žalobcovia odvolanie proti rozsudku okresného súdu, ktorým im bola priznaná výška nemajetkovej ujmy, nepodali. Pokiaľ ide o vykonanie dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa, tak týmto sa okresný súd zaoberal, takéto dokazovanie vyhodnotil ako kontraproduktívne a nadbytočné, keďže bol viazaný rozsudkom vydaným v trestnom konaní podľa § 135 ods. 1 O.s.p. Vo veci samej preto považovali rozhodnutie okresného súdu za vecne správne, navrhovali ho potvrdiť a priznať aj náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a tento vo veci samej v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil a vo výroku o trovách prvostupňového konania v zmysle ust. § 221 ods. 1, písm. h) O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Je tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, s výnimkami ustanovenými v § 213 odseku 2 až 7 O.s.p.

Z obsahu spisu vyplýva, že na pojednávaní okresného súdu dňa 22.08.2013 boli právni zástupcovia účastníkov konania poučení podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. o tom, že musia predložiť alebo označiť všetky dôkazy najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené alebo označené neskôr, súd neprihliadne. Po tomto poučení právny zástupca žalobcov uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a právny zástupca žalovaného poukázal na to, že okrem zamietnutých návrhov na doplnenie dokazovania, ďalšie nemá.

Za daných okolností preto krajský súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa, pretože nezistil právne dôvody na opakovanie dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa alebo na doplnenie dokazovania v zmysle ust. § 213 ods. 3 až 5 O.s.p.

V zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania zo strany žalovaného dospel krajský súd k záveru, že okresný súd v danej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s § 132 O.s.p. a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p. S dôvodmi rozhodnutia okresného súdu sa krajský súd stotožňuje a na tieto poukazuje.

Pokiaľ v podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu právny zástupca žalovaného vytýkal súdu, že nevykonal dôkazy, ktoré boli z jeho strany navrhované, tak v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že okresný súd uznesením na pojednávaní dňa 22.08.2013 sa týmito navrhovanými dôkazmi zo strany právneho zástupcu žalovaného zaoberal a uznesením rozhodol tak, že návrhy právneho zástupcu žalovaného na doplnenie dokazovania zamietol. V dôvodoch svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, prečo takýmto spôsobom procesne postupoval a svoj záver riadnym spôsobom odôvodnil. S dôvodmi rozhodnutia okresného súdu v tomto smere sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje, pretože aj krajský súd má za to, že vzhľadom na obsah spisu a vykonané dokazovanie by bolo vykonanie dôkazov navrhnutých zo strany právneho zástupcu žalovaného nadbytočné, pretože otázky, na ktoré sa žalovaný v podanom odvolaní odvoláva, boli riešené už v rámci trestného konania vedeného pod sp. zn. 8T/77/2010, ktorý spis bol pripojený v danej veci a súd sa s obsahom tohto spisu riadnym spôsobom oboznámil.

Okrem toho okresný súd v danom konaní vypočul aj X.. A. J., ktorý ako znalec vypracovával znalecký posudok v trestnom konaní, ktorý potvrdil svoj záver vyplývajúci z trestného konania. Za podstatnú považuje krajský súd jeho výpoveď aj v tom smere, že aj keď poškodený ako chodec porušil ust. § 53 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z., tak toto porušenie nebolo dôvodom na kolíziu, ku ktorej došlo. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalovaný nedodržal povolenú predpísanú rýchlosť 50 km/hod. a keďže v čase jeho reakcie bola rýchlosť motorového vozidla 66,1 až 73,1 km/hod., tak reagoval na chodca oneskorene. Pokiaľ ide o požitý alkohol na strane poškodeného - chodca, tento mohol mať u neho vplyv na to, že žalovaného nevidel a obmedzil ho, avšak neohrozil ho vo vzťahu k tomu, že žalovaný nešiel predpísanou rýchlosťou 50 km/hod. Ohrozil žalovaného len vo vzťahu k tej rýchlosti ako sa žalovaný pohyboval.

Vzhľadom aj na uvedenú výpoveď X.. A. J., ako znalca v trestnom konaní, mal okresný súd správne za to, že nebolo potrebné dopĺňať dokazovanie v naznačenom smere zo strany právneho zástupcu žalovaného, a preto procesné uznesenie okresného súdu, ktorým návrhy právneho zástupcu žalovaného na doplnenie dokazovania zamietol, bolo správne. Krajský súd má za to, že ani z hľadiska podaného odvolania nemohli už tieto ovplyvniť výsledky uzavretého trestného konania, ktorým bol okresný súd v danej veci podľa ust. § 135 ods. 1 O.s.p. viazaný.

Záver okresného súdu o tom, že bola preukázaná zodpovednosť žalovaného za neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti žalobcov, a to práva na ich súkromný a rodinný život, ktorý bol smrťou ich blízkeho príbuzného natrvalo narušený, považoval aj krajský súd za správny. Tento zodpovedal výsledkom vykonaného dokazovania a bol v súlade s ust. § 11 a ust. § 13 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka. Bolo totiž preukázané, že žalovaný ako vodič spôsobil dopravnú nehodu, následkom ktorej manžel a otec žalobcov zahynul, pričom takýmto výsledkom trestného konania bol okresný súd v danej veci viazaný.

Podrobným vykonaním dokazovania v danej veci bolo aj preukázané, v akom rozsahu, v akej intenzite došlo k zásahu do osobnostných práv a práva na súkromný a rodinný život a tiež práva na ochranu osobnosti na strane žalobcov protiprávnym konaním žalovaného. Týmto záverom zo strany okresného súdu nemožno nič vytknúť a krajský súd sa s týmito závermi súdu prvého stupňa stotožňuje.

Úvahu okresného súdu o výške nemajetkovej ujmy podľa ust. § 13 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka považuje krajský súd za správnu, pretože zodpovedá všetkým skutkovým okolnostiam, ktoré vyplývajú z obsahu spisového materiálu, a preto nemajetková ujma určená vo vzťahu k žalobkyni 1/ sumou 10.000,- Eur a žalobcom 2/ a 3/ sumou po 5.000,- Eur je primeraná skutkovým okolnostiam vyplývajúcim z obsahu danej veci.

Rozhodnutie okresného súdu vo veci samej preto považoval krajský súd za správne, a preto ho v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, tak tento krajský súd nepovažoval za vecne správny, pretože aj krajský súd je toho názoru, že v danej veci mal okresný súd postupovať podľa ust. § 142 ods. 3

O.s.p, podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa zákonná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.02.2011, sp. zn. 5M Cdo 7/2010, v ktorom uviedol, že pre uplatnenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je žalobca povinný v návrhu na začatie konania uviesť jeho požadovanú výšku. Z povahy tohto nároku však vyplýva, že presné stanovenie výšky plnenia je závislé vždy od úvahy súdu. Je preto spravodlivé, aby až súdom prisúdená výška plnenia (nie žalobcom uplatnená v návrhu) bola braná za základ pre výpočet jednotlivých trov konania, vrátane tarifnej hodnoty pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby.

Pri náhrade nemajetkovej ujmy a stanovenie jej výšky v zmysle ust. § 13 ods. 2, 3 OZ, vždy výška priznanej sumy závisí od úvahy súdu, a preto je na mieste postup podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p.

Keďže okresný súd v danej veci tak nepostupoval, krajský súd rozhodnutie okresného súdu vo výroku o trovách prvostupňového konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože bude potrebné rozhodnúť nielen o základe nároku na náhradu trov, ale aj výške trov právneho zastúpenia žalobcov v konaní.

V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.